

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 152747 21 Kž

Novi Travnik, 21.10.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Zuhdija Ćosić, kao predsjednika vijeća, te Darmina Avdić i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u krivičnom predmetu protiv optuženih A.B. i E.M. zbog krivičnog djela Šumske krađe iz člana 316. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi zajedničkog branioca optuženih, advokata Mladena Veseljak iz Zenice, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 152747 19 K od 06.05.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.10.2021. godine, a primjenom člana 330. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba zajedničkog branioca optuženih A.B. i E.M. djelimično se uvažava, ukida se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 152747 19 K od 06.05.2021. godine i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 152747 19 K od 06.05.2021. godine, optuženi A.B. i E.M. oglašeni su krivim da su počinili krivično djelo Šumske krađe iz člana 316. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje im je izrečena uvjetna osuda tako što se optuženom A.B. utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca, a optuženom E.M. utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, te se obojici optuženih određuje rok provjeravanja u trajanju od jedne godine od dana pravosnažnosti presude. Pored toga optuženi su istom presudom obavezani da oštećenoj ŠPD/ŠGD Srednjobosanske šume/Šume Središnje Bosne d.o.o. Donji Vakuf-Šumarija Vitez solidarno naknade pričinjenu štetu u iznosu od 329,03 KM, te da na ime troškova krivičnog postupka plate paušalne iznose od po 50,00 KM.

Protiv te presude u zakonskom roku žalbu je izjavio zajednički branilac optuženih advokata Mladen Veseljak iz Zenice, a zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog odluke o kazni i zbog odluke o troškovima postupka s prijedlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će se optuženi osloboditi od optužbe.

Kantonalna tužiteljica je podnijela odgovor na žalbu branioca optuženih, pa se u odgovoru ista žalba ocjenjuje kao neosnovana s prijedlogom da se odbije kao takva i

potvrdi prvostepena presuda pri čemu se tvrdi da prvostepeni sud nije počinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, da nije povrijedio krivični zakon, te da je nakon ocjene i analize svakog izvedenog dokaza zasebno i u međusobnoj vezi, izveo pravilan činjenični zaključak kako jeste dokazano da su optuženi počinili krivično djelo za koje su prvostepenom presudom oglašeni krivim.

Obzirom da je branilac u izjavljenoj žalbi tražio da on i optuženi budu obaviješteni o sjednici vijeća to je ista zakazana i održana dana 21.10.2021. godine na koju je pristupio zajednički branilac optuženih ostajući kod svih žalbenih prigovora i prijedloga, dok na sjednicu nisu pristupile uredno obaviještene stranke u čijem odsustvu je, sukladno odredbi člana 319. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana sjednica vijeća.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda kao i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih došlo do povrede krivičnog zakona u smislu člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iako je branilac optuženih bitnu povredu odredaba Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH u svojoj žalbi naveo kao treći žalbeni osnov zbog kojeg pobija prvostepenu presudu, ovaj sud je istu presudu prvo ispitao u tom pravcu, jer se radi o žalbenom osnovu prvog žalbenog reda. Isto tako, branilac u žalbi nije naveo zakonsku odredbu bitne povrede postupka, ali je iz žalbenih prigovora očigledno da ukazuje na bitne povrede postupka propisane odredbama člana 312. stav 1. tačka k) i stav 2. u vezi sa članom 305. stav 7. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH. Naime, na početku obrazloženja žalbe branilac prigovara da je prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude uglavnom samo navodio sadržaje provedenih dokaza, a da je očigledno kako dokaze nije cijenio u njihovom međusobnom odnosu niti je iznosio argumente za prihvatanje sadržaja pojedinih dokaza u vezi sa drugim dokazima ili odbijanje prihvatanja nekih dokaza, osobito dokaza odbrane. Dakle, ovakvim žalbenim prigovorima branilac ukazuje da osporena presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, da nije određeno i potpuno nižestepeni sud naveo koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, te konačno da nije dao ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza.

Međutim, ovaj sud ne nalazi osnovanim prednje žalbene prigovore iz razloga što je prvostepeni sud, ne ulazeći u pravilnost tih zaključaka, dao razloge o svim relevantnim činjeničnim zaključcima nakon što je prethodno u bitnom prenio sadržaj izvedenih dokaza i dao razloge zašto koje od tih dokaza ocjenjuju vjerodostojnim, a na suprotan način druge dokaze, pa tako upravo i dokaze na koje je odbrana ukazala u završnoj riječi, pa se ovaj žalbeni osnov bitne povrede odredba krivičnog postupka ocjenjuje kao neosnovan.

Međutim, na suprotan način ocjenjeni su žalbeni prigovori zajedničkog branioca kojima se pobija pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja. U tom pravcu branilac ponavlja i navode iz završne riječi pred prvostepenim sudom o kojima, prema žalbi, nižestepeni sud nije dao osvrt niti u jednoj rečenici, a zatim se žalbom ukazuje da se prvostepena presuda zasniva na krajnje površnoj argumentaciji stavova prvostepenog suda koji nisu utemeljeni na sadržaju pojedinačnih izvedenih dokaza. Konkretno, za žalbu je posebno indikativno da svjedok F.Š., kao čuvar šuma na čijem iskazu i sačinjenim zabilješkama se skoro u potpunosti zasniva osporena

presuda, dana 06.12.2018. godine, nakon što je prethodni dan u večernjim satima vidio da su optuženi u terenskom motornom vozilu marke Nisan prevozili drvenu masu četinarskog drveta, odlazi sam na mjesto navodne šumske krađe bez svjedoka B.L. i tvrdi da je pronašao panjeve upravo onih stabala koja su pored njega provezена u terenskom vozilu, da pri tome ne sačinjava ni jednu fotografiju koja bi prikazivala više od jednog pojedinačnog panja, ne objašnjavajući na koji način i kojim sredstvom je vršio mjerenje panjeva, da ni jedan od dva čuvara šuma kao svjedoci nisu objasnili na osnovu čega su utvrdili da se u vozilu radilo baš o drvnj masi smrče, da je svjedok F.Š. iznosio svoje „okularne“ procjene da je iz vozila virila drvena masa u dužini od oko 1m i ista tolika dužina u vozilu procjenjujući dalje da su optuženi tom prilikom prevozili ukupnu količinu od oko 1,5 m³. Nadalje, žalbom se prigovara da je ostalo nepoznato i neutvrđeno kada je sječa izvršena, ko je izvršio tu sječu, jer svjedoci F.Š. i B.L. nikoga, pa ni optužene nisu zatekli prilikom sječe, prilikom utovara posječene drvene mase niti su njih dvojica nakon toga na bilo koji način doveli optužene u vezu sa predmetnom drvnom masom i bespravnom sječom. Za razjašnjenje tih odlučnih činjenica žalba ne nalazi argumentovanim obrazloženje prvostepenog suda dato u drugom pasusu na 8. strani pobijane presude u kojem se navodi da, obzirom na kvalitet iskaza svjedoka F.Š. i izvedenih materijalnih dokaza, sud nema razloga da sumnja da drvena masa koju su vidjeli svjedoci F.Š. i B.L. u vozilu Nisan, potiče upravo sa panjeva koji su pronađeni 06.12.2018. godine, da sud te činjenice prihvata kao pouzdano utvrđene i da su iste od odlučnog značaja za zaključak o postojanju krivične odgovornosti optuženih za krivično djelo za koje se terete.

Nakon izvršenog uvida u sadržaj iskaza svjedoka F.Š. sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 04.02.2021. godine, materijalnih dokaza koje je ovaj svjedok sačinio, pa i iskaza svjedoka B.L. sa istog ročišta glavnog pretresa, neosnovanim se, a time i nepravilnim, pokazuje zaključak prvostepenog suda da je kvalitet sadržaj iskaza svjedoka F.Š. i izvedenih materijalnih dokaza takav da daje pouzdan osnov za zaključak kako drvena masa koju su u terenskom vozilu provezli pored čuvara šuma optuženi dana 05.12.2018. godine potiče upravo sa panjeva koje je pomenuti svjedok pronašao sutradan 06.12.2018. godine. Ovo iz razloga što iskaz svjedoka F.Š., materijalni dokazi koje je on sačinio povodom otkrivanja bespravne sječe, te iskaz svjedoka B.L., ne sadrže konkretne navode o radnjama koje su poduzeli kao čuvari šuma da bi na potpuno nesporn način utvrdili kako drvena masa koju su prevozili optuženi zaista potiče sa četiri panja smrče pronađenih na lokalitetu Lokva u Odjelu 24 GJ Kruščica, općina Vitez a prečnika na panju 24, 38, 32 i 34 cm. Naime, nižestepeni sud iskaz svjedoka F.Š. ocjenjuje kao jasan, precizan i logičan uz obrazloženje kako je isti bio kategoričan u tvrdnji da je vidio optužene kako se u popodnevnim satima oko 17,00 sati kreću terenskim vozilom Nisan pomenutim lokalitetom, da je vozilom upravljao A.B., a na mjestu suvozača se nalazio E.M., da su prevozili nelegalnu drvenu masu četinarara, da su zaustavljali optužene, da se optuženi nisu zaustavljali, da su zbog toga zatražili asistenciju policije čiji djelatnici su ih obavijestili da će izvršiti zaustavljanje vozila, te da su i oni (čuvari šuma) svojim vozilom pokušali pratiti optužene, ali da su ih izgubili iz vida.

Suprotno takvoj ocjeni iskaza svjedoka F.Š. ovaj sud ne nalazi da je isti do kraja jasan i precizan, naročito na okolnost utvrđivanja da drvena masa koju su prevozili optuženi potiče upravo sa panjeva koje je ovaj svjedok pronašao sutradan. Do ovakve ocjene sud dolazi pri činjenicama da policija nije sačinila nikakav izvještaj o

tome da li su presreli optužene i slijedom toga koje drvo i u kojoj količini su prevozili, zatim da svjedok F.Š. navodi da je 16.12. pronašao četiri panja stabla smrče, a da u svom iskazu navodi kako su optuženi prevozili drva četinarara, dakle ne precizirajući koje konkretno četinarsko drvo (bor, jela, smrča itd), da na mjestu sječe ne fotografiše tragove točkova vozila, iako kaže da ih je uočio, a po kojim tragovima odnosno fotografijama bi se mogli poistovjetiti šare na točkovima vozila Nisan, a naročito to da nije izvršena kontrola od strane čuvara šuma ili policije kod kuće optuženih u pravcu eventualnog pronalaska bespravno posječene drvene mase radi identifikacije vrste drveta i premjeravanja tzv. pridonjaka stabla, kao ni pronalaska vozila marke Nisan kojim su optuženi, prema navodima svjedoka F.Š. prevozili bespravno posječenu drvenu masu, i tragova u tom vozilu, te konačno da pomenuti svjedok ne precizira kolika je udaljenost od mjesta gdje su naišli optuženi vozilom do mjesta pronalaska panjeva.

Prema tome, u situaciji kada čuvari šuma kažu da su vidjeli optužene kako pored njih provoze bespravno posječenu drvenu masu četinarskog drveta, da ne preciziraju vrstu drveta, da „okularno“ procjenjuju dužinu trupaca i ukupnu količinu drveta u vozilu, te da nakon toga ne pronalaze niti optužene niti drvenu masu, onda se činjenično stanje pokazuje kao nepotpuno utvrđeno, na šta branilac optuženih, istina kao na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, opravdano ukazuje i prigovara, jer prvostepeni sud nije dao konkretne i uvjerljive razloge na osnovu kojih nesporno utvrđenih činjenica je zaključio kako jeste dokazano da drvena masa, koju su pored čuvara šuma provezli optuženi, potiče upravo sa panjeva pronađenih sutradan od strane svjedoka F.Š.

Zbog svega naprijed navedenog, a primjenom odredaba člana 330. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude, jer je potrebno ponoviti već izvedene dokaze u prvostepenom postupku čijom ocjenom je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, te donijeti pravilnu i zakonitu odluku imajući u vidu primjedbe na koje je ukazano ovim rješenjem.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća
Zuhdija Ćosić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.